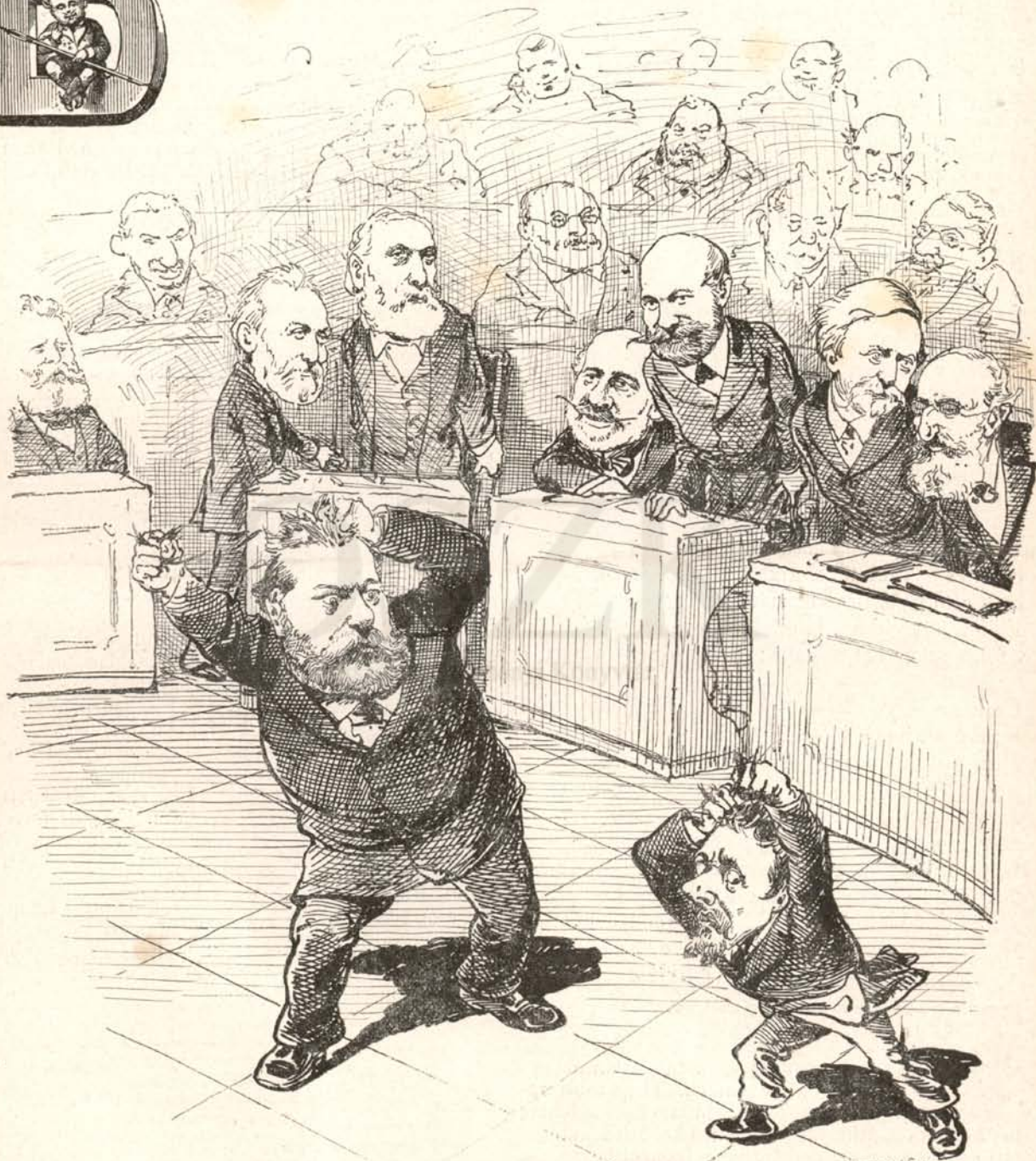

BORSSZEM JANKÓ

A SZERDAI MEGLEPETÉS.

Szi-gyi D. } Megint egy *occupatio* a mi előleges beleegyezésünk nélkül!
 Pu-i G. }

A KÉT CSÁSZÁR.

ZÚGNAK a harangok. Ünnepélyben páros
Berlin s Szentpétervár, két császári város.
Érkezik két császár. Az egyik vért vesztett,
A másik vért ontott, — s mindkettő reszket.
Egyik a gyilkostól, ki rátörni bátor,
Másik a legyilkolt tömegek árnyától.
A dicsőség s pompa egyiknek sem édes,
Annak szíve vérző, ennek keze véres!

Ez hát az a császár, a ki már jött egyszer
Berlin városába diadalmenettel?
Ki mikor bevonult népe gőzelmével,
Népe üdvözölte tiszta nemes hévvel;
S a kit most csak annak szabad nézni, kinek
Ezt a dicső jogot *rendőr* engedi meg.
Ez hát ama császár? Az, — de mégis más már;
Akkor népeé volt; most nincs nép, csak császár.

S nézzetek a czárra! — vér tapad kezén bár,
Most leginkább illik rá e név: *fehér czár*.
Mert fehér mint a fal. És nyomott a lelke,
Bár czélját elérte, nyugtát még se lelte.
Szól, és győzelmével ajka nem dicsekszik, —
Szól s új győzelemre szíve nem igyekszik;
Feje fölött villám, lába alatt örvény, —
Szól, s szava azt mondja: »békesség és törvény!«

Csak ne legyen késő! — s komolyan vegyétek!
S ne csak ígérjétek, de meg is tegyétek.
Mert mit ér hogy győztök, — vagy hogy
szavatokra

Az egész világot fölguyítja egy szikra?
Mit ér hatalmatok, ha arra nem elég,
Hogy a boldogságot árassza szertesét?
Mit ér ha tudjátok, s mindig feleditek:
»Boldog fejedelme csak boldog népnek lehet!«

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

REMÉNY — oda minden remény! Nem nevez-
tek ki. Volt okom remélni. Tízsa több iz-
ben igen jelentősen tekintett rám a fekete
pápaszemével. Minap félre is vont a körben a minisz-
teri szobába s noha csak privát dolgokról beszélt —
közbe-közbe sokat mondólag hallgatott.

Mikor elváltunk, mintegy tréfásan odavetette:

Haza minden előtt!

— Meg vagy elégedve politikánkkal, Darikám?
Rögtön átérttettem szavai horderejét.
Titkos tárczaajánlat volt.

— Tökéletesen, kegyelmes uram! szóltam
finom mossollyal — ha kívánod, bármikor tetteleg is
bebizonyítani kész vagyok odaadásomat.

— Számítok rá — mond és melegen kezét
szorít.

Melegen! E hideg ember melegen!

Ki ne vette volna ezt biztatásnak?

Annak vettem s felsültem e melegen. Recon-
structio — nélkülem. Tódás-fódás! Uj erők kelle-
nek — nem fölmelegített káposzta.

Mindegy — visszavonulok.

Coriolan is nehezelt és Róma megérezte
haragját.

Szüntelenül nem mellőzhetnek.

Alakitok egy Suttyomberky-fractiót.

Már négyen vagyunk — mindnyájan elégület-
lenek. Aspirációinkat mellőzik illetékes helyen. No
hiszen, számol még velünk az az illetékes hely!

De nem lépünk ki a pártból — még nem.

Első konferenciánkat ma a kör egy sarkában
tartottuk. Suttogtunk Egyszerre közibünk esik
Dárday. Mintha csak Petárdaynak hinák, úgy hul-
lott oda.

— No vakandokok, mit miveltek?

Kedvem lett volna Macbeth boszorkányaival
felelni: »Névtelen munkát.«

Alapszabályaink a következők:

1. Minden este találkozás a whist-asztalnál egy
malcontentus robberra.

2. Elégületlenség terjesztése suttyomban arc-
játékkal, taglejtésekkel és
szavakkal.

3. Fiszlirozni az ellen-
zékkal a pad alatt.

4. Várakozni a ked-
vező pillanatra.

Tízsa előterjesztette
programmját. Gúnyos
mos llyal hallgattuk vé-
gig és titkon kezét szori-
tottunk.

Szombaton bemu-
tatja az uj kormányt.

E gyásznapon nem
akarok jelen lenni.

Pakolj Pista!

CYCLOPEDIA.

Disznótor — a hazai zsirodalom évnapja.

Korcsmáros — megrögzött borokrata.

Ruganyos — a ló.

Ragadozó — a kutya.

Rágalom — a bagózás.

Szerkesztő:
Prém József.
Fülmunkatár:
Dr. Patzeiner Julius.

KÉPZŐFÜVÉSZETI ZSEMLE.

— Havonként megjelenő napilap. —

Fü-listen:
Henszlmann Imre.
Fü-arkangyal: **Mihály (Z—y)**

I. Szám.

»Nonum Prématur in anum.«

1878. November 1.

Olvasóinkhoz.

ITT a tél, a szellem e kályhameleg tavasza. Rembrandti félhomály borítja a világot. Most legélesebb a szem, legfinomabb az orr. Kritikus évszak!

E tavaszt jelenti lapunk is, mely mint a szerény »Prémula veris« buj ki a poros talajból.

Poros talaj! Hajh, már Homér is ismerte e szót: »talajpóros«, mely annyit mint »nyomorult«. Poros talaj! Talajpóros!... A talaj porából akarjuk mi fölemelni az olvasót azokba a mélységekbe, melyeket az ész-szép szép-ész szépsézetének napja árnyal be.

Hogy én kapacitás vagyok, kiki tudja. A kapa-citatio, az az citátumok kapálása: force-om. Már e szóból is láthatja az olvasó, hogy Párisban is jártam. Stupendum volt. Párisban annyira elismerték, hogy a Théâtre français első előadásait rólam nevezte el *Prémiérenek*.

Különbön sikerem biztos. Hiszen a míg Pestmegye: Pestmegye, addig e lap is fönn fog állani, mert a mely napon megbuknék: Pestmegye — *Vesz-Prém* volna.

Ha meg aztán szent Imre és szent Mihály is velem vannak — tehát quis recontra nobiscum? **Prrrr. J.**

Műtörténelmi fölfedezések.

— Dr. Patzeiner Julius-tól. —

A műtörténelemben új fölfedezéseket tenni, igen nehéz. Columbus, Vasco de Gama sem voltak erre képesek. Én azonban uttörőnek születtem »azért ugyancsak töröm a sugár-utat. Már eddig is, mit ki nem süttöttem!

A sicynoi festészeti iskola feje Zichy volt; ez Pausanius egy elveszett helyéből világlik ki.

A hellén enkaustikus festmények szerintem csak élezlapok rajzai lehettek, mert ezek a legenkaustikusabbak.

Polygnotus híres görög festőtől Olaszországban pár száz festményt fedeztem föl. Ugyanis ott minden képtárból tömérdek kép van, mely »Ignoto« szóval van megjelölve. Eddig azt hitték, hogy ez ismeretlent jelent, pedig hát csak a Polygnotus olaszos ejtése »Polignoto«, melyből a keresztnév »Pol« (Pál) elhagyatik.

A pesti zsidó község levéltárában számos »Abeles« nevű egyént találtam; világos tehát, hogy »Apelles« hibás írás.

Egyáltalán a festészet történelme igen gyakran utal Magyarországra, csak hogy a magyar művészek rendszeren külföldre mentek; aztán külföldi módon írták neveiket. *Rigó Jaczint* például Franciaországba ment és Hyacynthe *Rigaud*-nak iratkozott. *Ciotta* fiamei festő Olaszországban

Giotta név alatt lett híres. *Dobsa* festőnk Angolországban *Dobsonná* változott. *Paréj* Jancsi genrefestő Spanyolországban nagy ember lett *Don Juan de Pareja* név alatt. A *Breughel* család Hollandiában furorért csinált. Az egyiket *Pokol-Breughel*-nek nevezték, de volt *Sammt-Breughel*, *Blumen-Breughel* stb. is. Ezek mind pozsonyi németek voltak és igazi nevéik *Beughel*, amint hogy *Pozsonyban* még most és akad *Nusz-Beughel*, *Mohn-Beughel*, stb. A spanyol *Perez* voltaképen szintén a magyar *Perez* (Berecz?) volt, ki jó versekben festette az embert. Így aztán perze nem csodálkozhatunk, ha tán 30 év mulva Münchenben *Pencz* nevű híres festésztől beszélnek. Meg lehetünk győződve, hogy az nem lesz más, mint *Benczur* hazánkfia, kit »ur« annyit jelentvén, mint »Herr« a németek majd elnevezik »Herr *Pencz*«-nek. Előre is figyelmeztetem ismerettáraink szerkesztőit.

Műkiállítás.

A deczemberi tárlat megint tömérdek hazai mesterművet tartalmaz. Különösen kiválik *S p á n y i Béla*, ki már-már iskolát csinál. Ne higye az olvasó, hogy tulhazánkfiazzuk ezen igazi geniet; nem, a külföld is elismeri őt elannyira, hogy a bécsi *Belvedere*-ben már egy terem fölött ezen aranybetűs föllirat ragyog: »*Spanyische Schule*«. Jelenleg egy »holdfölkeltével« lepi meg a hazát, mely csak egy vízszintes vonalból (láthatár) s egy körből (hold) áll. E magasztos egyszerűség annyira példanyszerű, hogy a képet a művészszel ide másoltatjuk.

Bizvást mondhatni, hogy ilyet *Claude Lorrain* sem csinált soha. Alig kevésbé kitűnő *Feszty Árpád*, kinek »egy távirószlop« című festménye fölfogás és kivitel dolgában egyaránt jeles. *Tölgyessy Arthur* »falu vége« szellemes eszme által tűnik ki; ugyanis csak egy görbe vas-szöveget mutat, mely t. i. úgy képzelendő, hogy a falu végében álló kut válujának végéből áll ki. Ez aztán már csakugyan a falu végének a legislegvége. *Flesch Tivadar* »vakaródzó számára« realizmos stylben van festve, mit azonban a képen uralkodó sötét éj szerényen elföd. *O r l a y Soma*, a magyar történelem e *Rafaelje*, »ősz Peterdít« ábrázolja, modern fölfogásban, tehát mint »ősz *Példrdít*«. Ugy is kell; haladjunk a korral. Végre közöljük itt *Paczka Ferencz* legújabb képét, mely a tizenkét égi jegyet következőképen ábrázolja:

Művészeti hírek.

☞ *Szász Gyula* hírneves szobrászunk meghívást kapott *Szász-ország* fővárosába, hogy *Hähnel* tanár *Wittekind*-szobrát kijavítsa.

☒ *Henszlmann Imre* szerkesztőségi fű-listenünk hatékony munkán dolgozik, mely *I z s ó k r á t e s z ó g ö r ö g*-magyar szobrász életét tárgyalja.

† *Zichy Mihály* fű-arkangyalunk a »*démon harcscé*«-hoz, melynél *Angyal Mihály* sem festett különket a *Six* kápolnában, ellenképet fest, »a *démon harcscé*« cím alatt.

△ *Than Károly* kitűnő vegytanárunk, az új opera-épületet vegybmolasztván, styljében nagy mennyiségű jód-ot (*Yblany*) fedezett föl.

☞ *Magyar képek áral*. A párisi *Hôtel Drouot*-ban nemrég *M u n k á c s y* ily című képe: »a *100-dik suszterinas*« (melynek jubileumát a nagy művész nov. 18-kán ülte meg) 500,000 frankon kelt el. *Zichy Mihály* fű-arkangyalunk »a *pápa szerülje*« című koromfestménye ugyanott 385,000 frankig ment; hirt szertint *XIII. Leo* pápa vette meg, csak hogy megsemmisítesse. A nagy művész odaadta, de elég ravasz volt, előbb lemásolni. *Böhm Pál* Münchenben jelenleg egy vén cigányon dolgozik, kinek ára 100,000 márka lesz. *B. Vay* jeles szobrászunk legújabb *Deakmellszobrát* ingyen felajánlotta a *Deák-téri* központi vízvezeték tejetének díszítésére. *M a d a r á s z Viktor* műtermében jelenleg »*Báthory Erzsébet vérfürdője*« van kiállítva, melyet a művész egy millióért adott el a lengyel királynak.

Személyi hírek.

Zichy Mihály Párisban időz. — *Henszlmann Imre* jó egészségnek örvend. Csak hajnyírásról vett be a héten orvosi rüdeletre egy ollót. — *Spanyi Béla* e napokban kis kutyát szerzett, melynek farkahagyót ecsetre dresszirozza. — *Wagner Sándor* nov. 15-kén rekedt volt, de már jobban van. — *Zsiros István* ferbli-festésznk a monacoi fejedelemtől arany játék-jeggyel díszítettet föl.

Szerkesztői vászon.

Penzli. Ön azt kérdi: miért neveztük lapunkat »*Képzőművészeti Zsemlének*? Mert sok zöldséget képzünk benne és az mindennapi zsemlénk, illetőleg kenyérünk.

Zmbuseh G. Nem ismerjük őnt.

Brehm dr. (Hamburgban). Tudjuk, hogy ön csak azért nevezi magát *Brehmnek*, hogy *Prémnek* tartassák, de ez minket nem bánt.

Rubens Péter Pál. Ön szerkesztőségünknek ajánlkozik; sajnáljuk, de mi csak művész-képzettségű egyéneket foglalkoztatunk.

Dr. Patzeiner. Remek! A jövő számban.

Az új török kabinet.

— From our own. —

Konstantinápoly decz. 5.

MIDŐN a zultán tegnap reggel tisztát váltott, első emnuchja így szólt: felséges uram! már régóta nem váltott kabinetet is.

— Igaz, mond a nagy úr, jól ugatsz, hivem. És Szavfet meg volt bukva.

Helyét Chaireddin foglalta el, aki afrikai születésű s a tunisi bejnek volt a minisztere. Arcza fekete, némelyek szerint lelke is az, de ez ráfogás. Sokat fognak rá, de ő is másokra: egy halálos ellenségére pl. pisztolyt fogott rá; szerencséjére elsült neki, hogy el ne süljön. Érzelmekre ő s mozlím s a vallásos szokásokhoz annyira ragaszkodik, hogy a többnejűséget legtöbbnejűséggel cserélte föl. Ellenségei megveszethetőnek is mondják bizonyos körülmények közt; barátai azt tartják fölöle, hogy minden körülmény között.

Szaid basa kiváló cselszövő. Egész nap hálókat vet, a sok háló befogadására külön hálószobát rendezett be.

Fölfelé sima, lefelé durva. Ezt úgy éri el, hogy fölfelé, (arczát, mellét, karjait) bekeni olajjal; csipőtől lefelé meg pokróczba takarózik. Magas természetű, szálás férfi lévén, kicsinyes lenni nem tud.

Savas basáról még senkisé megmondhatja meg, az angolhoz hajlik-e vagy az oroszhoz? Noha nem titkolja előszeretettel a pale-ale iránt, tüntetőleg hajt föl egy kupicza pálinkát ebéd előtt. Bizalmatlan természetű, ki gyanuját gondosan táplálja. Görög származása daczára oly szenvedélyes török, hogy a csibuk egész nap nem alszik ki a szájában.

Dsevdet basa a kormány szégyenfoltja. Haszon-talan, aljas ember, ki mint sziriai kormányzó addig élt a nép zsirján, amig tökéletesen lesoványította. Főképe e gyalázatosságának köszönheti előmozdítását, mert a zultán abból a nézetből indul ki, hogy ha ő is a kabinetben ül, kollégáinak erényei annál fényesebben fognak kitűnni.

Karathodory ismeretes diplomata. Nyelve csak arra való, hogy gondolatait kimondja vele. Ezt Bismarcktól tanulta.

Börzeviczy W. M. élczei.

Különös, hogy az Busch Móríc Bismarcknak *secretürje* lehetett. Én azt hiszem, inkább *indiscretürje* volt. (Weh, wie gut!)

Ma azt mondtam Pázmándynak, hogy ő volt a petardeur.
— De quoi, de quoi? kérdezte ő.
— Nu? feleltem én. Un *pet attardé*.
(Auf diesen Witz prallte er zurück.)

Németországból.

BERLINBEN a rendőrség hirdetményt tett közzé, melynek értelmében minden social-demokrata érzelmű egyén 3 nap alatt jelentkezni és kinyilatkoztatni tartozik, hogy milyen politikai szint akar vallani. Szabadságában áll aztán magát vagy rendőrileg megengedett színre befestetni; ha pedig régi színeinél megmarad, 24 óra lefolyása alatt köteles a fővárost elhagyni.

Potsdambam elfogtak egy gyanus egyént, ki vörös orrával feltűnést s megbotránkozást okozott. A vörös szín radicialis lévén, illető utasított, tegyen szert három nap leforgása alatt más orra, különben el fog toloncoztatni.

Sokan félni is rettegnek. T. i. látják fejük fölött a Damokles kardját, de félnék bevallani, mert nincs rá fegyver-engedélyük.

Ma két czvikkeres urat fogtak el. A szemöket t. i. engedély nélkül fegyverezték föl.

Charlottenburghban az ultra-marin színnek viselése csak részben engedtetik meg az ultra elhagyásával.

Hogy az ifjuság a social-demokrata eszméket ne szíjjja be az anyatejjel, socialista gyanuban álló szülék csecsemői számára a rendőrség hatóságilag megvizsgált, jó érzelmű kecsketejjel szolgál s a szülék kötelesek kisdedeiket azon fölnevelni.

BAKA-LEVÉL

ahoz az ujságosnyálló urhoz, aki a „Borsszem Jankó” ujságot manipulálja.

Nyul-kaszárnya, mult vasárnap.

Tekintetes ujságcsinyálló uraság!

EM bornyunyuzó kedden — mer az bornyu maga nyuz, nem hogy ő nyúzatik — hát inkább úgy mondom hogy bakanyuzó kedden múltott két heti hogy a fölséges magyar és bécsi uristenek jóvoltából ide kerültünk egy kis pihenésre, mikor ippeg a strozsákomon nyulnék el akitül úgy elszoktam már mint az anya-emplőtül, mutatja az ő budai galandos vin aszszony Makszi fia az tekintetes ur ujságját, abba meg a frajter ur Kovács kamerádom levelit. Megolvastam. Ejnye, hát még ilyeneket is kiírnak az ujságba? mondok. No szakajtok most időt, mert van, hadd én is irok az urnak ha szereti az katona dolgokat.

Asztot el se beszéllem hányszor gyulladt ki a bakancsom, mikor az marsolás közbe a lábom megtüzese-dett, azt se hogy mekkorákat koplaltunk — mert ha annyi étel lett volna mint akit mink megehettünk volna, a kenyérből is várat építhettünk volna, akiből gombóc-

czal lövöldözhattünk volna az bosnyákra, de akit nem tettünk volna, mer mégis csak megettük volna. Asztot se beszéllem el, hány bosnyák gyenerálist fogtam el a fél kezemvel — inkább mingyár az öregivel kezdem, mikor kiküdték a kompániámat zájte-patrolnak. Regvel elkezdünk egy nagy högyre marsolni, délig mentünk fölfele rajta, hát mikor a tetejibe érünk még nagyobb hegy ágaskodik előttünk. Erre meg három nap, három éjjel mentünk föl furtonfurt. Utoljára annyira fölmentünk hogy az fölhóktól nem birtunk odább. De az kapitány urunk nem tágitott. Elő az spatnyival! komendérozta, azzal minden legény előszedte a spatnyiját, oszt kihatott a fölhóból akkora likat amekkora köllött neki hogy átul férjen rajta és másztunk még följobb. En egy fölhó darabot az kondéromba gyugtam, el is hoztam ide Budára. Amég ott voltunk Bosnyába, ebbül csavaritgattunk magunknak ivó vizet, menet meg, ha kifültünk, az egyik csücskét szopogattuk, kár hogy bor nem vót benne, de azt mondta a kapitány urunk hogy nagy vitéz az bor, de ros gyenerális, most pedig maga magát igazgatja itt minden legény.

Hogy az fölleg táboron átal törtünk, igenest az menyországba nyitottunk. Sokan voltak már itt közzülünk pajtások, de ezek nem a maguk lábán gyüttek, hanem az golyóbis röpitette ide őket. Hogy az bakaság meglátta az fiastyukot, de neki ment! En elfogtam három csirkét, belegyűrtem az brozsákomba; az öregit meg nem foghattuk, mer a gönczöl szekér ferhéczire rárepült azt meg el nem értük kézzel. Lúni rá meg nem volt megedvel, mer ez az öreg isten jussa, itten csak ü szent fölségének szabad dörögni.

Rekczum, mars! Mentünk odébb. Csak mentünk, csak mentünk, hát egyszerre ott állunk egy fényes kapu előtt. Rá nem lehetett nézni, az ember szemevilága csak hogy ki nem futott tülle, olyan ragyogós volt, mivel hogy az menyország kapuja az nap. Egy vín bácsi ült előtte, akire mingyár rá ösmértem, mert otthol sokat láttam ü kegyelmit, szen Péter vót. Micsinyász itt druszám öcsém mondá mivel hogy rám esmért. En Stellungot vettem, emberséggel prezentéroztam oszt így feleltem. Szent vín ember, menybéli uram bátyám, mondák, ide komendéroztak Bosnyába, most tudom csak mér pokol országa ez, mer ippeg alatta vagyon az menyországnak. Ha már szerencsésen ide érkeztem, ereszen bé, mer nem kívánkozok le abba a komisz földi világba. Aszongya rá szen Péter, beeresztettelek volna fiam, de amér a brozsákodba most is lopott jószág vagyon, hát nem cselekedhetem, vissza köll menned, de azér magyar bakát etlen szomjan nem eresztek el inned, ezzel megvendégelt minnyájunkat hófehér manmás czipóval, angyali szilvóriummal meg isteni turós galuskával, akire már nagyon ehessesk vótunk. Ammig falatoztunk az fölsiges menázsiból, az menybéli uralkodónak füstös angyalai az Rákóczy marsot fujták.

Mikorra megebédeztünk, az kulacsainkat megtöltöttük jóféle urvérivel, megfordultunk, heted napra haza is értünk.

Tessen kitenni ezt az ujságjába, mer ez is olyan igaz, mint az akit rúllunk az többi kamarádjai irtak bele

a hirlapuba, meg csak eztet a két poltrét ne sajnálja kinyomtatni akit a Francz Kenyeresrül irt le az budai fotigráfus, hogy aszongya mikor befelt kaptunk májusba

ilyen vót kép mikor meg novemberbe Mókutra haza ért,

mer oda való, ien vót, akivel az istentül minden jókat kívánok az urnak

Péter Nagymondó.
az Mollinári regemtyibül.

A HŐS MAGYAR DELEGÁTUSOK.

Igy amugy fokáskodtak neki, hogy majd agyonvágják őt az ő hatalmas fegyvereikkel azt az Andrássyt —

A HŐS MAGYAR DELEGÁTUSOK.

— s mikor Andrassy megfordult, hát a hatalmas fegyverekkel szépen prezentóztak előtte.

DELEGACIONALIA.

Osztrák vendégeink a napokban nagy távgyaloglást rendeztek a sugáruton végig. Herbst nem vett részt. Neki a sugárut nagyon egyenes.

* * *

Herbsték az angol parlamentet figyelmeztetni szándékoznak arra az alkotmányértésre, melyet Beaconsfield elkövetett, midőn az afgán occupációra a törvényhozás megkérdése nélkül vállalkozott.

* * *

Az a hír, hogy Herbst az oxfordi egyetemen tan széket nyert az alkotmánytan előadására — nem valósult meg.

* * *

Kertész s Eisert kereskedésében kapható kitűnő új gyújtószer: a Schaup-féle fidibusz, mely a jeles referens kéziratából készült. A legnedvesebb dohány is meggyul tőle.

A labyrinthus.

ÜDVÖZÖLJÜK a városligeti labyrinthus eszméjét. A dupla krétát rég ismerjük; ismerjük hát meg az egyszerű Krétát is, legalább labyrinthusában. A sétifikálók hadd krétifikáljanak benne. A daedaliás szitya polgárság gyermekei hadd ikárosuljanak általa. Legalább megtanítja őket, mit kell tenniök, ha tévutra vezet valaki. A rákosi szántó esze hozzá szokik a tévele-uthoz.

Csakhogy persze az első magyar tévintézetet célszerűen is kell berendezni. A Posnerkárolojos fonalzógyárában minden előtt tetemes mennyiségű Ariadne-fonalat kell megrendelni; talán dr. Fonalóczy barátunk intézkedése szerint. Továbbá: tekintettel a mindamellett lehetséges eltévedésre, az egész utvesztőt keresztül-kasul tévsodronyokkal kell átfonni, úgy hogy a künn létesítendő téviró-hivatal minden ily esetről rögtön értesülhessen. A belépő pasaszért, az ut biztosabb fölismerése végett, jó lesz tévcsövel is ellátni. Különös fontosságú azonban, hogy a labyrinthus közepére való megbizható, jó étvágyu Minotaurusról gondoskodjék a vállalkozó. E kérdés nem oly könnyű, mint a minőnek látszik, mert mai napság már kevés olyan egyén található, aki fölül ember, alul pedig ökör, míg ellenkezőleg tömérdek olyan van, aki fölül ökör, alul pedig ember. Mindamellett reméljük, hogy a közélet bizonyos rétegeiben ilyen alkalmas egyéniség is fog még akadni; ha nem csalódunk, magunk is láttunk már eleget. Legrosszabb esetben a kormány e célra tán külön labyrinthusi közjegyzőséget — minotáriátust — létesíthetne.

A labyrinthus használhatósága társas életünkben igen nagy. A nemzeti színház, valamint a népszínművet átengedte a népszínháznak; a »tévedések vigjátékát« át fogja engedni a labyrinthusnak. Porzsolt polgártársunk, a távgyaloglások hőse, itt ezentul tévgyaloglásokat fog

rendezhetni. Holmi alföldi vizkárosultak javára jövődben jótékony hölgyek itt nagyszerű bujósdit fognak játszani, mely a fiatalság részéről mindenesetre nagy részvétnak örvendő. Télen álarcos báloknak az utvesztő igen czélszerű színhelye lesz, mert ott még a maszk hült helyére sem ismer rá az ember. Viaszos szárnyakat persze a pénztárnál lehet majd váltani, a hozzájuk tartozó napernyőkkel együtt; mert ha Ikarusnak napernyője volt volna, akkor a nap heve nem olvasztotta volna le róla a tollakat és nem esik a tengerbe. Végre nem kell feledni, hogy a fenytő törvényszék is hasznát veheti az új intézetnek; mert ha a halálra ítéltet az utvesztőhelyre bocsátják s ott az utat elveszti, csak a vesztőhely marad meg számára, így tehát ott jó helyen van.

ÜFORDÍTÁSOK.

Fata morgana = reggeli balesetek.

*

Ad majorem dei gloriam. = Az őrnagynak isteni dicsőségére.

*

Venit hesperus ite capello.

Jön az esperes, menjetek a kápolnába.

*

Caveant custodes. = Az őrök kávéznak.

Fületlen gombok.

Rezucek Antal zirczi, pilisi, pisztói és szentgothárdi apát, versenyre hívja ki gróf Szapáry Istvánt, Pest-Pilis-Solt és Kis-Kun egyesült megyék főispánját: melyikőjük czinie hosszabb. A horvátok ennek mintájára óhajtanák a Horvát-Szlavon-Dalmát-Bosnyák és Hercegovina öreg királyság címét.

*

Termett buza, bor, bőséggel, hogy kivált a bornak horodót sem birtak szerezni, mégis elégedetlen a gazda. 1848-ban a ráczok elleni táborozásbanegy őrségen álló huszár esetleg kiveszi a lábát a kengyelből, nagyot ásit és nyujtózik. Azon pillanatban egy ellenséges ágyugolyó elhordja az üres kengyelt. A megkengyeletlenesedett huszárel káromkodja magát. Társa vigasztalja: köszönd hogy lábad épen maradt. Mit duzzog amaz, ha nem tudom hova tenni!

*

Ilyen országgyűlés kellene!

Elnök. A kik a háborut akarják: álljanak fel. A (harcvágyasak felállanak.) Önök tehát mindjárt fegyvert kapnak, s a háboruba indulnak.

Harcvágyók. Nem úgy értettük mi, hanem csak a vers szerint:

Hadd hadakozzék más: az alatt nőkkel mi mulassunk.

IDEKI TROMBITA.

Szeged, nov. 27.

HOGY Aradon, nem régiben
Kizöldelt a pipaszár,
Ne esodaljátok! hiszen ennél
Történt nagyobb esoda már.
De mikor Bakay Nándor
Műhelyében, Szegeden
Hazafiságból kihajt a
Kötéldarabon a len
És vadon leveleitől
Gyakorta zöldül a »Hon« :
E tüneményt — terem' ugyse!
Én magam is bámulom.

Kötélverte.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

A jó tanuló sohasem tesz olyan kérdést, mely a tanár feleletével nincsen kapcsolatban.

*

Tanító bácsi. Csendsben, párosan menjetek, ti szamarak.

Miske. Nincs párom, bácsi.

T. b. Te gyere velem.

*

Leonidas Thermopyle alatt 300 spártaival együtt esett el, akik között 1000 thespiai is volt, de ezekről nem szokás szólni, mivel hogy úgy is elestek volna.

*

Epaminondas annyira szerette az igazságot, hogy még akkor sem hazudott, amikor tréfából tette.

*

Kleopatra önszoptatta kigyók marásától halt meg.

*

Hallja maga Göndike Sándor, ön úgy áll a helyén mintha pamlagon ülne.

*

Ön nem tud semmit (*haragosan*) a szomszédja két anyit tud!

*

Lehetnek önök félistenek, lehetnek fariscusok, lehetnek még marhák is, de az-elsőség mindenetese engemet illet meg.

*

Szünjön már meg a Horác korában is szendeséget nélkülöző nevetésével.

*

Betegsége folytán olyan volt mint egy halott, csak hogy beszélni nem tudott.

*

Prof. W—l. »A sót a bányában ritkán találni elevenen.«

*

Vannak olyan állatok, melyekről az ember még most sem tudja, hogy állatok-e, vagy növények?

*

Az ember annyiban különbözik a kályhától, hogy itt az égés sokkal gyorsabban történik mit az embernél.

*

Nem lehet tudni: vajlon a trón véletlen összeomlása vagy a padozat leszakadása okozta-e Béla halálát; de annyi bizonyos, hogy erőszakos halállal mult ki.

— Berlioz „symphoniájának“ ismertetése. —

Ez a boszorkány-ünnep, zene hangok által festett Walpurgis-éj. Majd oly mészázó csendesen hangzik, mint hulló csillagok esése, majd mind bolygó tűzek polonaise-e; majd mint eserebogar-hangverseny; aztán felzúg mint a tenger, a föld inog az orchester alatt és forró, pirkadó ködök szállnak föl és vulkanikus dicsfényekként lebegnek a hangszerek körül. E szenvedélyes roham közepett hirtelen megszólal a klarinet kebléből amaz eszményi motívum, mely máskor oly ábrándosan hangzott s melyre most alig ismerhetni rá, mert torz alakkint van eléktelenítve: komikus, számalmas vigyorgással hallatja ama vékony, magas, rikácsoló hangokat, melyek folytatásaként a piccolo sivitja kísértetiesen éktelen danáját. Aztán elcsöndesül minden, mire a harangok mélységes borzadálya zúg fel. Ekkor elkezdik a fagottok és rézhangszerek a »Dies irae« komor dallamát, mely csakhamar összevegyül a boszorkánytánc kábitó hangjaival. A zeneköltő teljesen feloldja szenvedélye lánczait, tropikus phantasiájának szárnyait s ellentállhatatlanul ragad magával ama mélységig, honnan örült szenvedély, démoni kacaj, meghasonlott fájdalom, tragikai páthosz és dévajság vigyorog felénk. S mindez teljes színpompájában ragyog.

*

Az »Egyetértés« nov. 16-ki számából. —

A kalász képződés fejenkint sok magot ígér. Csak aztán a jövő hóban köszöntsön be a havazás, mielőtt a fagy meglepné az érv kalászokat — akkor azok, kik most a tavaszra koczkáztatott költésekbe mennek nem fognak csalódni.

*

— A budapesti magyar kártyagyár műhelyéből. —

— Az „Uj nemzedék“ 1-ső számából. —

Üdv- és bucsuhangok.*

Ama bánat, mely most távozástok által
Sujt barátot, rokont, mindenkit egyaránt,
Ki bámulva nézi mint küzd a fiatal,
Mint gyűjt szellemkincsül erényt és tudományt,
— Édesen szövődik átérző keblekben ;
S örömet szül, a mely nyilvánul részvétben ;
Hozzátok, tiszta szív szentérmelmi szólnak :
Isten veletek hát nagyreményű ifjak !

Tudománynak — melyért élte te k szentel vé k —
Szorgalmas és nemes munkási valátok . . .
Kitartásra erőt nyújtott nektek az Ég,
Mialtalt szerezvén jellemtisztaságot . . .
Az akarat-erő, mi biztos jövőre,
Jogosít, bátorít s buzdít a tetekre, —
Mindezek a tökély dicspontjához vonznak.
Isten veletek hát nagyreményű ifjak !

A jó tanár, — ki a tudomány kertjében
Küldött eszköze a gondviselésnek, hogy
Ápolja az ifju-kébelt — most örömben
Küld az Urhoz imát, a kitől kinem fogy
Segítség, oltalom, áldás és kegyelem,
Kérve, hogy jövőre is veletek legyen . . .
S remél: hogy javára lesztek a közjónak,
Isten veletek hát nagyreményű ifjak !

stb. stb.

I. Gy.

— Kérvény. —

B. J. alásan felkéri Tekintetes Királyi Törvény Széket sziveskegyék nagy rendetlenség után melyet elkövetet az p . . . s kö-

*) Ezt a kebelcsikar tó mennyel együgyűségét a szerkeztőleg a következő sorokkal mutatja be : „E gyönyörű költeményt, mely a székesfehérvári reáltanodai ifjuság távozó tagjához folyó évi június 27-én íratott, szerző ur szivességéből közöljük.“

zségi Biróság hogy egy polgártárs elen Titkos és hamis községi Bizonyítványt Járás Biróság utyán Tekintetes Királyi Törvényszék elibe. Bemutatást elköveték hogy B. J. elen szabad akarattól Itéletet hat heti Börtöny kiálásra titkos és nagy hamiság által elköveték, nagy okosság után B. J. Kivánsága enyi 800 szaf forint azaz szóval nyolcz száz szaf forint osztráji érgbeny. — Rabláshoz hasonló atétel B. J. egészsége ami ezelőt volt nincs Becsöletje uti költségek Nyúk Hatatlanság Tekintetes Királyi Törvényszék javára 100 forint p . . . s község Szentegyház részére 30 fornt, — Hazabeli Biróság rendetlenség tétel után nem tугya az B. J. kára után egyenletést eltalálni. — Tekintetes királyi törvényszék felkérés által szives kegyék nagy hamiságot kiadatni. —

A. J. alásan kéri. —

N. Gy. ügyvédhez irt levél mindössze kifakadása egy mélyen föllháborodott léleknek a zsarolás ellen. Nevetni való kevés van rajta. Sőt inkább. — „Nyugodt valék“. Bizony kár volt ezt a verset érdemelt nyugalomból fölzaranni. Nem nyujt azzal senki flának sem »pár percnyi élvezetet«. — S. F. (Sz. Fher.) Fél nappal késett meg. Ami szerdán reggel nincs kezünkben : azon a héten már fényre nem derül. — I. B. (SImccz.) Az a meghívó már megjelent egyszer lapunkban. A többiekből szedegetünk. — Máramarosi M. B. Csak ismétlése az »Abrincs«-ban foglalt zárdai excursionsnak. Ujabb vonásokat kérünk. — Makkhetes. A legszebbikét megrajzoltattuk. A minapival baj van : B. ur a fonák oldalára rajzolt s nem a bevontra ; e szerint le nem válhatott s kárba veszett. — K. P. (Bpsti.) Egyikben sem látunk furcsaságot. — Vademecum. Ha majd valami szabatosan írott kapuczdulát fedez föl, azt küldje be mint csodabogarat. — Tengerpart. Kicsit zavaros. A kép mentül egyszerűbb legyen. — F. S. (Bpsti.) A többi közt helye szorul. — J. S. (Eszék.) Kár volt ilyen csekélységre az 5 krt. rá vesztegetni.

Ez a nélkülözhetetlen
BIBLIA
felnőtt apák
számára
épen most jelent meg a
3-dik kiadásban

Ára

1 bitang flóres.

Ára 1 frt.

Egy forint 5 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptár bérmentve küldetik meg.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.